

רב"ט שאול סגל (י"סקל"י)

2147470

בן מזל ואמנון

נולד ב- י"ד בחשוון תשי"ד 23.10.1953

התגייס לצה"ל בנובמבר 1971

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- כ"ו בתשרי תשל"ד 22.10.1973

בקרב על החרמון.

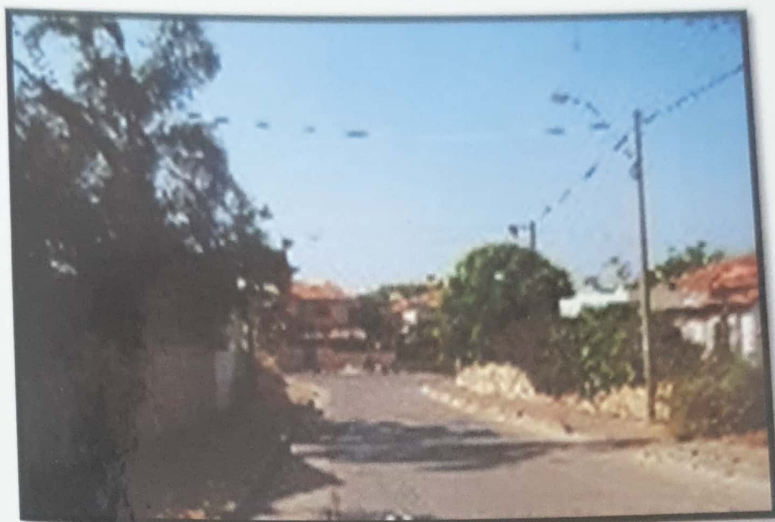
שואל סגל

שואל, בן סזל ואמנון, נולד ביום י"ד בחשוון תשי"ד (23.10.1953) בקרית עקרון. הוא למד בבית-הספר היסודי "אוהל מאיר" בקרית עקרון, והמשיך בלימודים על-יסודיים בבית-הספר התיכון-דתי "שפיר" במרכז שפירא. שנתיים למד במוסד זה ואחר-כך למד שנה במכללה לאלקטרוניקה ברחובות. שואל היה ילד עירני ורגיש. הוריו נפרדו כשהיה בן שש, והוא חי בבית אביו וביקר כפעם בפעם בבית אמו. אף-על-פי כן היה תלמיד חרוץ, והשתלב יפה בחברת הילדים בבית-הספר היסודי בקרית עקרון. "תוך זמן קצר היה אחד הבולטים בתלמידי בית-הספר; זאת בזכות מידותיו התרומיות והשקט הנפשי שלו", העיד מנהל בית-הספר והוסיף: "בקומתו התמירה והזקופה, בחיוכו השקט, שהיה מלווה אותו, היה משרה אווירה של מצב רוח טוב בכל מקום בו נמצא". שואל אהב את הלימודים והשתדל להצליח במבחנים. מטבעו היה נער חברותי, פעיל, יוזם ומארגן. ידידים סיפרו עליו שנטל על עצמו ברצון כל תפקיד שהוצע לו ועשה כל מלאכה בלא דופי. הוסיף המנהל: "דמות נערצת היה שואל, הודות לרגש הצדק המפותח שהיה בו. הוא לא היסס ולא הסכים, למשל, שתלמידים צעירים יקופחו רק בגלל היותם צעירים". בתום שמונה שנות לימוד נתקבל לפנימייה בבית-הספר התיכון-דתי "שפיר". הפנימייה הייתה לו כבית והוא למד, אכל, בילה וישן לצד חבריו. שואל ניכר בנכונותו תמיד לסייע לרעיו. "תמיד היה מוכן לבוא לעזרת זולתו ולהיות אח לצרה", סיפר ידידו, רוני. מקץ שנתיים ימים, החליט שואל לצאת לעבודה ולשאת בעול הפרנסה, ובשעות הפנאי למד במכללה לאלקטרוניקה ברחובות. "הייתה לשואל משיכה למכשירים חשמליים", סיפרו ידידיו. "חלומו הגדול היה להתוודע אל רזי האלקטרוניקה ולעמוד בהצלחה בבחינות הבגרות". שואל היה עלם גבה-קומה וטוב מראה, בוגר ורציני בגישתו לחיים. בן מסור ואח נאמן. שואל גייס לצה"ל בראשית נובמבר 1971 ולאחר הטירונות הוצב לחיל הרגלים. הוא שירת בתפקיד רובאי, ונודע ביחידתו כחייל טוב וידיד נאמן. על חלקו בפעילות המבצעית הוענק לו "אות השירות המבצעי". כשהיה בא הביתה לחופשה קצרה, ביקש לשמוע הרבה ככל האפשר על בני משפחתו היקרים לו. על עצמו ועל התנאים הקשים במקום שירותו לא הרחיב את הדיבור. הוא ידע שבני משפחתו דואגים לו, וביקש לחסוך מהם צער ודאגה. שואל היה ירא שמיים והקפיד בקיום המצוות גם בעת שירותו בצבא. ערב ראש השנה תשל"ד הפצירו בו בני המשפחה שיחגוג את ראש השנה עמם. אך שואל אמר: "אני צריך לחזור לבסיס. אני לא רוצה בעיות. פשוט רוצה לגמור הכל בשלום. בעוד שבועיים אגיע לחופשה נוספת". איש לא שיער ששואל לא ישוב עוד. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים, נשלחה יחידתו לחזית הצפון. שואל לחם כרובאי ביחידה המפוארת שהסתערה על מוצב החרמון. ביום כ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973) נפל בקרב על כיבוש החרמון. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו אב, אם, אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "הקרב על החרמון היה אולי הקרב הקשה ביותר במלחמה. בנכס, שנפל בקרב זה, נלחם יחד עם חבריו כפי שנלחם מי שיודע למען מה הוא נלחם, באומץ ובגבורה, במסירות ובהקרבה". אמו של שואל תרמה ספר תורה לבית הכנסת בקרית עקרון; חברים לנשק נטעו עץ אחד ביער המגינים לזכר רב-טוראי שואל סגל; אביו של שואל הוציא לאור חוברת לזכרו. בחוברת דברים על דמותו ועל דרכו של שואל, והערכות שכתבו מחונכים, ידידים ומפקדים.

מקום הולדתו של שאול

אנדרטה בקרית עקרון לנופלים במערכות ישראל

בית ספר בו למד שאול

עבר לבית הספר התיכון הדתי 'שפיר' במרכז שפירא

מלחמת יום הכיפורים

חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)

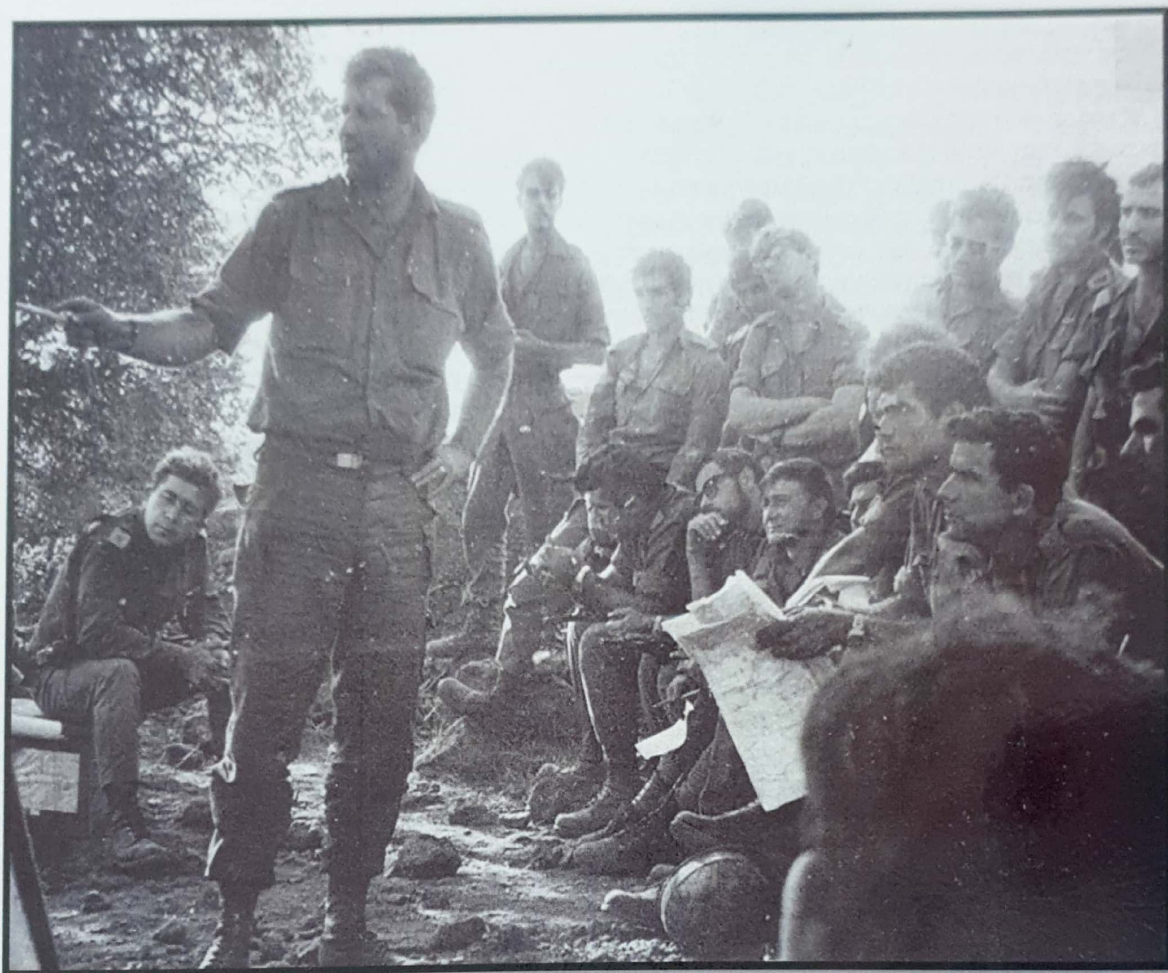
בחודשי החורף ובחודשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חיילי חטיבת גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל המודיעין הישראלי התרעות רבות

על היערכות הצבא המצרי למלחמה, שנועדה לפרוץ באמצע מאי 1973. גם הפעם העריכו ראש אמ"ן ועוזריו כי ה"סבירות למלחמה נמוכה". לעומתם העריך ראש המוסד, כי קיים חשש סביר למלחמה. שר הביטחון והרמטכ"ל לא קיבלו את הערכת אמ"ן והורו להתכונן למלחמה במסגרת "כוננות כחול-לבן". חיילי המערך הסדיר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחודש אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות כחול-לבן", הוחלט לקצר את משך השירות בצה"ל ובוצעו חילופים במטכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת גולני החלה בהכנות נמרצות לקראת כנס גדול בפארק הירקון בת"א, בו אמורים היו להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב- 25 שנות קיומה (1948-1973) כחטיבה סדירה ולוחמת. הכנס נקבע לחול המועד סוכות תשל"ד (10.10.73), והסמח"ט סא"ל רובקה אליעז ניצח בחודשים אוגוסט-ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

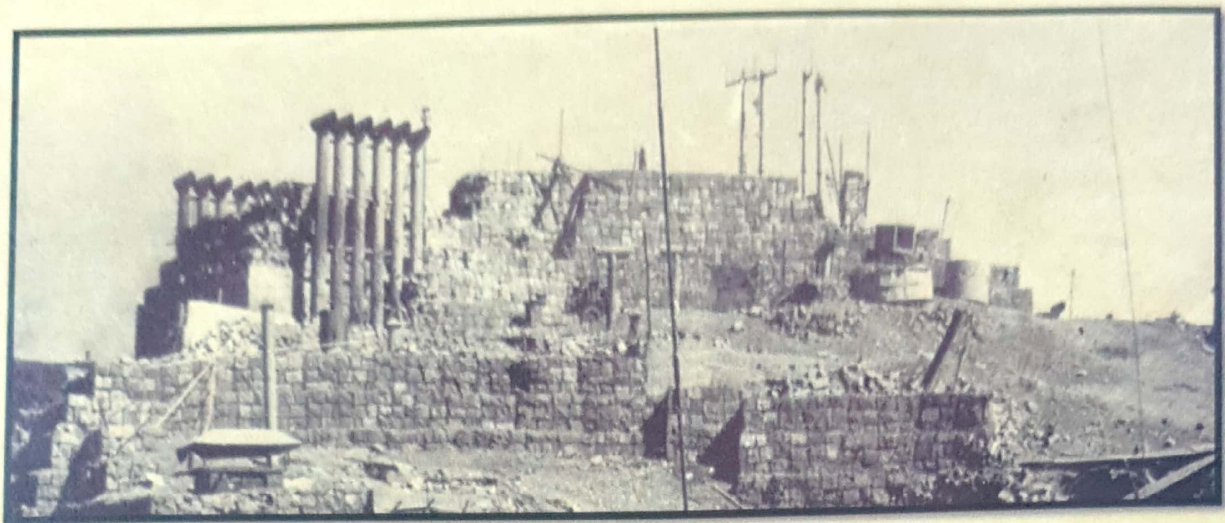
שבת יום הכיפורים תשל"ד (6 באוקטובר 1973)

בתשל"ד יום הכיפורים תשל"ד, 6 באוקטובר 1973, היו רוב חיילי גולני בבתיהם במקומות מגוריהם. גדוד "ברק" בפיקוד סא"ל יעקוב שחר היו בחופשה עד למועד הכנס הגדול בפארק הירקון לציון 25 שנים לחטיבת גולני. גדוד "הבוקעים הראשון" בפיקוד סא"ל יהודה פלד סיים תעסוקה מבצעית ברצועת עזה והיה "בחופשת רגילה". טירוני בסיס האימונים החטיבתי, גדוד "ניצני הגולן", שעסקו באותם ימים בארגון העצרת המתוכננת, יצאו גם הם לביתם לחופשת שבת. גם גדוד ביה"ס למ"כים של חטיבת גולני, גדוד "אריות הגולן", בפיקוד סא"ל דובי דרור, ולוחמי הסיירת, פלוגת "הנמר המעופף", בפיקוד סרן שמריהו ויניק, שהו ביום הכיפורים, שבת 6 באוקטובר בבתיהם. למעשה, היו רק לוחמי גדוד גדעון, בפיקוד סא"ל זאב אונגר בתעסוקה מבצעית, בכוננות גבוהה בגזרה הצפונית של ה"קו הסגול" ברמת הגולן. ממוצב החרמון בצפון, דרך מוצבי גזרת מסעדה (105, 104, 102), דרך מוצבי גזרת החרמונית (106, 107) ועד מוצבי גזרת קונייטרה (108, 109, 110).

קבוצת פקודות לפני העלייה לקרב

מוצב החרמון

העליה לחרמון

מוצב החרמון בידינו

בעת שירותו הצבאי

בעת שירותו הצבאי

השגיו

אות מלחמת יום הכיפורים

ניתן לרב"ט סגל שאול ז"ל
אשר נטל חלק בהגנת העם והמולדת

צבא הגנה לישראל

ותורני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני (שמואל ב. כב. מ')

מכתבים שכתב בעת

שירותו הצבאי

73/10/15

אבנר היקר שלי רב

ק"מ בוא היום הימים האחרים לפני
83"ן נאני יא' גם בצבא, וגם
חוקת.

אני יונה שגדלתי בארצות כחם בוא
גם כן זה הכי נוח, איך אני וקובע שגם
גמתי צה"ל.

נצח הכל בסדר ואני חסר י' שום
צבא גבב אבנר רב

ב"ש אסמט, אהלים, גבנר בלעב
לצוריה, אלא ~~החברים~~ אבנר רב

73/10/17

אבנר היקר שלי רב

היום גם הימים האחרים שלי
אחרי שני שבועות נאני יא' שגם
בצבא וגם אהלים ואני חסר י' שום
אבנר רב זה הכי נוח, איך אני וקובע שגם
גמתי צה"ל. אני גבב אבנר רב
אבנר רב זה הכי נוח, איך אני וקובע שגם
גמתי צה"ל. אני גבב אבנר רב

היום גם הימים האחרים שלי
אחרי שני שבועות נאני יא' שגם
בצבא וגם אהלים ואני חסר י' שום
אבנר רב זה הכי נוח, איך אני וקובע שגם
גמתי צה"ל. אני גבב אבנר רב

היום גם הימים האחרים שלי
אחרי שני שבועות נאני יא' שגם
בצבא וגם אהלים ואני חסר י' שום
אבנר רב זה הכי נוח, איך אני וקובע שגם
גמתי צה"ל. אני גבב אבנר רב

73/10/19

אבנר היקר שלי רב

אחרי שני שבועות נאני יא' שגם
בצבא וגם אהלים ואני חסר י' שום
אבנר רב זה הכי נוח, איך אני וקובע שגם
גמתי צה"ל. אני גבב אבנר רב
אבנר רב זה הכי נוח, איך אני וקובע שגם
גמתי צה"ל. אני גבב אבנר רב
אבנר רב זה הכי נוח, איך אני וקובע שגם
גמתי צה"ל. אני גבב אבנר רב
אבנר רב זה הכי נוח, איך אני וקובע שגם
גמתי צה"ל. אני גבב אבנר רב

מכתבים שכתב בעת

שירותו הצבאי

20/10/93

2/10/15 3138 0548 14.3.15 14.3.15 14.3.15

2/12 2012 10:00 AM

ב ציין געבן יעדן בעסער. און דאס

3134 מ'ס' א'ס' 7300

ישראל. י"ח. י"ח. י"ח. י"ח.

1001 ע"א נדבחים ברכה מלא

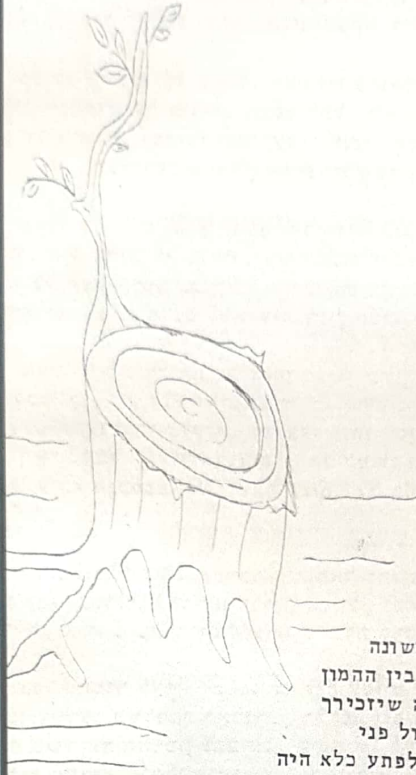
318 ON 313 G

מכתבים לזכרו

שיר לזכר שאול ז"ל

מאמא תמר

אכתוב את שירי בדמעה עצורה
חנקה את גרוני מיגון.

קינתי העצובה בקרבי חצובה
ומוצא אין לה - ביגון.

אין ביטוי, אין מילה להסיר כאב
שקורע אותי לגזרים -

נרשמות הריאות ופועם גם הלב
אך קר לי וריק מבפנים.

נחתך לי חלק מנשמתי
ושותק הקשר החי.

נשארה ריקנות רק בקרבי
וחוסר אונים בתוך תוכי.

צעיר היה במוחו ואמיץ לב
גבור נפל במלחמתו והגביר הכאב.

מדינתנו גאה בחייל כמו שאול
והוריו יתנחמו שבמלחמתו נפל.

כמעט חלפה שנה - ואני עדיין כה משונה
מביטה סביבי בתמהון - מחפשת אותך בין ההמון
אולי לפתח אמצאך - או אראה דבר מה שיזכירך
אעצום לרגע את עיני - ואראך ניצב מול פני
אך חבל, כי חלום רגעי הוא - ונעלם לפתע כלא היה
אך בלבי עמוק אוהבהו - כי בזכותו אני חיה.

לשאול ז"ל

ערב ראש השנה יצאת מהבית כסוימך חופשה של חודש ימים. אור ליום רביעי בשבוע בשעה 6:30
בבוקר נשקת לי בראש ואמרת שלום ולהתראות.

אני ביקשתי ממך שאול להשאיר לחג אולם אתה סרבת ואמרת "אני צריך לחזור לבסיס, לאחר שבועיים
אשוב הביתה לחופשה נוספת" הפצתני כך שוב להשאיר לחג אך סרבת באמרך "תמר, יש לי עוד חצי שנה
לשרת בצה"ל אני לא רוצה להתחיל בבעיות, רוצה לגמור בשלום"

מאז עזבת את הבית פרצה המלחמה. ראיתי לך מאוד, שלחתי לך מכתבים וחבילות אתה החזרת לנו
שתי גלויות אשר בהן כתוב: "האמת היא שלא חסר לי שום דבר מבחינת ממתקים, אכל וסיגריות אך זה עדיין
לא מחפה על הגעגועים לבוא הביתה".

אתה שאול רצית לחזור הביתה, אך ניקטפת בשנה ה-20 לחיך בקרב על החרמון, הותרת לנו רק תמונות
לזכרון, לא נשכח אותך, כי אתה חסר לנו מאד מאד.

אמא
תמר סגל.

מכתבים לזכרו

נשיא מדינת ישראל

ירושלים, ו' באדר חש"ד

משפחת סגל היקרה,

אין נחומים על אבדן היקר מכל, ויודע אני שאין בכוחן של מלים להפיג את הכאב והצער, כותב אני אליכם כי אבל אני יחד עמכם ומשתתף בצערכם וביגונכם.

כאבכם הוא כאב האומה כולה, המבכה מרה אח כל אחד מיקריה שנפל במערכה, שאול ז"ל נמנה עם הגבורים ששלמו בחייהם על חגגתנו, ושמו ייחרת בדברי הימים של עמנו הרצופים מאבק על קיומו.

תפילת כולנו היא, שמלחמת יום הכיפורים שנכפתה עלינו, ואשר תבעה קרבנות כה רבים, תביא בעקבותיה את השלום המיוחל, וכי בזכות גבורינו נזכה לראות מדינת ישראל שלווה ובוסתת שלא תדע עוד מלחמות - וחהא זו גם נחמכתם.

שלכם בהקרה,

אניני קצור

מועצה אזורית שפיר

בית-ספר על יסודי מקיף דתי 'שפיר'

מרכז שפירא - דאר מרכז שפירא - טלפון 055)96981

בית ז' סיון תשל"ד

28.5.74

מס

לכבוד
אמנון סגל
מועצה מקומית
קריית עקרון

הורים יקרים!

למעלה ממחצית הטנה חלפה מאז היום המר בו נפל בנכם שאול ז"ל במלחמת על חיי עמנו.

במשך כל אותה עת חושבים אנו רבות על בנכם - תלמידנו והכאב והרגשות השכול מלוים אותנו תמיד.

נביה אסירי תודה אם תבואו לערב ההתייחדות והאזכרה אשר יתקיים ביום רביעי כ"ב סיון כשעה 8.00 בערב בבית ספרנו. יתן לכם ה' כח לשאת את יגונכם ובזכות הנשולים יזכה עם ישראל לשבת בשלום על אדמתו.

שלכם,
עמנואל קרליבך

סגל שאול ז"ל

1953-1973